

Μύθοι του Αισώπου: Ο Βοριάς κι ο Ήλιος

Στον παρακάτω μύθο προσπαθήστε να συμπληρώσετε τα κενά

Μια φορά, ο Ήλιος κι ο Βοριάς έπιασαν μια μεγάλη για το ποιος από τους ήταν ο δυνατότερος.

- Εγώ, έλεγε ο Ήλιος.

- Όχι, εγώ, έλεγε ο

Κι είχαν τόσο πείσμα, ώστε τους δεν υποχωρούσε μπροστά στον

Έτσι όμως, δεν έβγαινε, ούτε θα 'βγαινε ποτέ, τόσο που ήταν κι οι δυο τους.

- Σου προτείνω ένα! είπε τέλος ο Βοριάς.

- Τι στοίχημα; ρώτησε ο

- Να διαλέξουμε στην έναν άνθρωπο κι όποιος από τους δυο μας καταφέρει και τον γδύσει, εκείνος θα 'ναι ο

- Το το στοίχημα! είπε ο Ήλιος.

Σε λίγο, φάνηκε στον κάμπο ένας, που πήγαινε ολομόναχος.

Άρχισε τότε, ο, να φυσάει δυνατά.

Ο διαβάτης έσκυψε το του και σταύρωσε τα χέρια του, πάνω στο στήθος, για να προφυλαχτεί από τον αέρα.

Ο Βοριάς φύσηξε πιο δυνατά κι ο διαβάτης, κούμπωσε το του κι επειδή ο Βοριάς δυνάμωνε το φύσημά του, ο καημένος ο άνθρωπος έβγαλε μια μάλλινη, που την κουβαλούσε σ' ένα σακί, και τυλίχτηκε μ' αυτήν, για να μην ξεπαγιάσει.

Όσο πιο δυνατά φυσούσε ο, τόσο πιο σφιχτά στην κουβέρτα του ο διαβάτης.

Στο τέλος, ο Βοριάς βαρέθηκε κι έπαψε να φυσάει. Γύρισε στον Ήλιο και του είπε:

- Η σου τώρα να δοκιμάσεις να τον

Ο Ήλιος πρόβαλε στον, μόλις σταμάτησε να φυσάει ο Βοριάς, κι αμέσως ο έβγαλε από πάνω του την και την έβαλε στο σακί.

Δυνάμωσε τη λάμψη του ο Ήλιος κι ο διαβάτης ξεκούμπωσε το του.

Αλλά ο Ήλιος δυνάμωνε όλο και πιο πολύ τη λάμψη του κι ο διαβάτης, που είχε αρχίσει να, άρχισε να βγάζει ένα-ένα τα του, ώσπου, στο τέλος απόμεινε και κοιτούσε δεξιά κι αριστερά, μήπως δει κανένα δέντρο για να πάει να ξαπλώσει στον ΤΟΥ.

Επειδή όμως δεν έβρισκε δέντρο, έπεσε στο ποτάμι, που περνούσε εκεί κοντά κι έμεινε στο, ώσπου ο Ήλιος, σιγά-σιγά, λιγόστεψε τη λάμψη ΤΟΥ.

- Εσύ είσαι ο δυνατότερος! παραδέχτηκε ο Βοριάς, αποχαιρετώντας τον